

FOLLOW:

POEZI/POETRY

MORE

POEZIA E MUAJIT / POEM OF THE MONTH

Elysian Transcendence – Kapërcime Elisiane – Anca Mihaela Bruma

TË FUNDIT

Shijimi i intelektit të shndritshëm – Dalila Hiaoui

VDEKJA NUK ËSHTË FUND – Bob DYLAN

Në muzg të konkretes vetëtin një lot merkuri – Pavol Janik

BY - MARCH 14, 2016

Pavol Janik was born in 1956 in Bratislava, where he also studied film and television dramaturgy and scriptwriting at the Drama Faculty of the Academy of Performing Arts (VSMU). He has worked at the Ministry of Culture (1983-87), in

KALENDARI

October 2016						
M	T	W	T	F	S	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23

FOLLOW:

POEZI/POETRY

MORE

POEZIA E MUAJIT / POEM OF THE MONTH

Elysian Transcendence – Kapërcime Elisiane – Anca Mihaela Bruma

TË FUNDIT

Shijimi i intelektit të shndritshëm – Dalila Hiaoui

VDEKJA NUK ËSHTË FUND – Bob DYLAN

PREKJE TË PËRVJEDHURA VALEZIMESH...dita che sfiorano...finger swipe – Pasquina Filomena

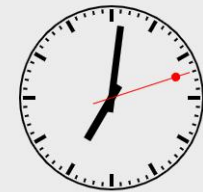
Ajo kishte pirë ylberin...It was

Në muzg të konkretes vetëtin një lot merkuri – Pavol Janik

BY - MARCH 14, 2016

Pavol Janik was born in 1956 in Bratislava, where he also studied film and television dramaturgy and scriptwriting at the Drama Faculty of the Academy of Performing Arts (VSMU). He has worked at the Ministry of Culture (1983-87), in the media and in advertising. President of the Slovak Writers' Society (2003-07) and the Secretary-General of the SWS (1998-2003, 2007 –). He has received a number of awards for his literary and advertising work both in his own country and abroad.

KALENDARI

October 2016						
M	T	W	T	F	S	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						
« Apr						

DËRGO MESAZH NË MEARTEKA:

 VDEKJA NUK ESHTË FUND – Bob DYLAN

 PREKJE TË PËRVJEDHURA VALEZIMESH...dita che sfiorano...finger swipe – Pasquina Filomena

 Ajo kishte pirë vjberin...It was something resembling her face – FETHI SASSI

MË TË LEXUARAT

 Pëshpërma brendësie dhe botë poshtë takave – Brikena Qama

 Pritje përtej përmasës së shpresës – Emrie Kroci

 Menduh Leka: Poezi

 Jam shku e kthy e dashnueme – Hasije Salihaj

Pavol Janik was born in 1956 in Bratislava, where he also studied film and television dramaturgy and scriptwriting at the Drama Faculty of the Academy of Performing Arts (VSMU). He has worked at the Ministry of Culture (1983-87), in the media and in advertising. President of the Slovak Writers' Society (2003-07) and the Secretary-General of the SWS (1998-2003, 2007 –). He has received a number of awards for his literary and advertising work both in his own country and abroad.

KOSOVA

Nisë e digjet

një letër e Getës

KOSOVA

Nisë e digjet
një letër e Getës
që lutet në serbisht
për katërqind fëmijë të vdekur.

Në syrin e gurtë kristal të Shilerit
vetëtin një lot merkuri.

Vjen dhembshëm një vajtim shtegtari
për një zanë rome në fund të Adriatikut.

Gjaku
me ngjyrën e papëmbajtshme
muzgut blu të qiellit
i lidhet nyjëzim
nga i cili regëtin lehtas e ndritshëm
si një shpërthim shiu në Maj
të mbarsë përsëri tokën e plagosur.

3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

« Apr

DËRGO MESAZH NË MEARTEKA:

Emri dhe Mbiemri *

Email *

Titulli *

Mesazhi *

MAHNITJE

Unë zmadhoj ujët
Ku ke reflektuar fytyra jote
Dhe me një të bërtitur
E ndaloj që të mos derdhet

Të drejtohem ty me frymë
Pa asnjë fjalë, vetëm me frymë
Përderisa ti je një qelqe me akull
para gllënkës.

Të dridhurat të pandalura nën syprinën e
mpirjes tënde
dhe në fund për një moment llaps
ja pse po pres ditën
kur do të jesh e tëra zjarr

JAM GJALLË, POR NUK NGJET KËSHTU TËRË KOHËS

Ti kërcen nga njëri yll te tjetri
E zbatshur...ngadalë ...Fare ngadalë
Çdo gjë qark teje tringëllin si puthje
Si puthje prej xhami të kristaltë

Mijëra fytyrat tuaja shëtitin pa ndaluar
Rrëshqasin nëpër liqenin e ngrirë
Po unë e hap, e hap qënien tënde
Me tri nota muzikore në hapsirë
Të përkulëshëm si ty
Kërkoj një hark skaj më skaj
Por kërkoj kot më kot
Thellësirave tuaja
S'kish lule as maj
Por gjeta një lot.

TEATRI I JETËS

Jeta s'është tjetër, veç shfaqje teatri

një shfaqje që duam ta luajmë gjithmonë
Kur jemi në qejf, kostum e kollare
a s'i ndërrojmë me rrobat e kllounit?

Vrapon jeta, rend, nga lluca në pellg
me ne sillet jeta si të jetë lavjerrës
këtë e di mirë, e ka provuar çdo brez
siç ka qënë s'bëhet më jeta asnjëherë

Një gotë e mbushur pëplot është jeta
që derdhet nga pak, përditë, në çdo vënd;
poshtë thembrave tona, çfar derdhet ndalon
poshtë thembrave tona duam të kemi dikënd

Janë arna në perde ...janë arna dhe shpirti....
Në fund të vjen vdekja – shahmat loja jote
Po prap meriton të luhet kjo lojë
Ji i gëzuar ...në fund të fundit , ti rrojte

Ka gjetur kjo jetë në skenë një pasqyrë —
Ajo vjen e gjallë me të ditpërditë.
Nëse ty diçka të tundon në teatër
Lëviz drejt kohëve antike

Rri mirë, rregullohu në fronin tënd bosh
Mësoji me zemër ti çastet e jetës
Nëqoftëse gogësin gjatë shfaqjes së saj
Atëherë ...shiko, kthe paret e biletës

NJU JORK

Në një pasqyrë të rrafshët
Të gjirit të pispillosur
Shënjat e një qyteti kockëdalë
Që I ngul thikën qiellit të shëndritshëm

Në detin e shëndritëshëm të llampave
Duke këkruar flirt lëvrijnë varkat
Fërgëllojnë mahnitëshëm

Në këmbët e tua të shqetësuara
duke lundruar në ultësirën e kuvertës
së një brocade me veshjen e mbrëmjes

Papritur, të humbet tjetri
Si gjilpëra në kashtë

Diçka kemi marrë me vete—
zgjatin lumuzinat
lodrojnë ketrushët në “Central Park”
dhe trupi i metaltë i lirisë së vdekur.

Në Nju Jork gjithçka të bëhet lëmsh

Mbrëmjet e shëndritëshme llapsin.

Shkëlqen njëmijë armëshi i mega qytetit
Shkruan mesazhi i Ajnshtajnit rreth
shpejtësisë së dritës
çdo mbrëmje nëpër llapsien e sipërfaqes së
ujit.

Dhe sërish përpara muzgut
përmbushet ekrani i argjentë
i qiellit të Nju Jorkut
me hektolitrat e gjakut të Hollivudit
Deri ku arrin perandoria e xhamave dhe
mermereve?

Deri ku nishani i raketave të larta të
grataçieleve?

Zoti blen një “hot dog”
Poshtë një rrugë gjashtëdhjetë katëshe

Zoti është një zezak
Që dëshëron kolorin gri të konkretes

Dielli i tij ka lindur prej tij vetë
në një kuti kartoni
nga lloji më i ri i skllavit

ENGJËLLI DALLOHET NGA PENDËT

(Për prindërit e mi, që kanë shkuar, që s'janë më)

Në thellësiat e intimiteteve të mia shfaqen
skelete
dhe e gjithë memoria ime e qelqët dridhet.

Në fund të heshtjes për të dëgjuar shiun e
vitit që shkoi
se si ai diktonte pëshpëritje
— Telegrami i tij i pakuptueshem:
Një grup engjëjsh të trishtuar
po rënkojnë nën ndriçimin e e hënës.

Lumi — drejt theqafjes nga mërzia,
shpirti që po vdes i ujit
gremiset teposhtë
për te shtrati i tij i qetë.

Ndjej mëshirë
pas eksplozionit të gjakut
— kanë hyrë nëpër venat e mia
ëngjëjt supersonikë
ardhur nga të vdekurit.

Motorrat e tyre shurdhonyes
fillojnë që në trurin tim.

Kur ata ngrihen
nis qetësia më e thellë
gjatë së cilës më bëhet se dëgjoj
se si ata derdhin nëpër parket
perlat e distancës

Shfaqja e mëngjesit me lotë të ngrirë
nguros në sytë e mi
që ende kanë kaq vjeshtë.

(Shqipëroi Riza Lahi, tri poezite e fundit)